

Een schier onoverzichtelijke reeks vrouwenmagazines richt zijn pijlen op jonge adolescenten. Verlokking verzekerd. De boodschap van deze bladen? Wees knap, kleed je volgens de laatste mode, stel je verleidingsstrategie op punt, en eenmaal je een gast aan de haak hebt geslaan, leren we je hoe hem te houden. Is dat nu progressief?

Het is niet de bedoeling van deze rubriek de messen te scherpen tegen de vrouwenpers. Sommige magazines, vooral de grotere, gaan de schizofrene toer op en balanceren tussen een openlijk feministische redactie en onderwerpen als 'mode en schoonheid', vol met de diktaten van de moderne esthetiek: slanke taille, elegantie, elk seizoen een nieuwe garderobe, urenlange lichaams- en gezichtsverzorging, maquillage in 36 lagen...

We weten het, we zijn niet verplicht alles tot in de details te volgen. Als het over adolescenten gaat, wordt de zaak al ietsje ingewikkelder. In de eerste plaats omdat dan de rebellie de draai neemt van 'ik wil zijn zoals mijn vriendinnen' en 'al die vriendinnen' verslinden uiteraard dit soort boekjes. En als zij de goeie raad volgen, dan iedereen.

Alleen, om die raad te kunnen opvolgen, heeft men er alle belang bij een echt 'schatje' te zijn, puur natuur, met ouders die minstens kaderpersoneel zijn die zo'n 50 euro per week aan zakgeld kunnen uitdelen. Enige dochter zijn is een pluspunt. Een studie van de universiteit van Laval in Quebec op basis van de lokale pers toont aan dat tussen de echte reclame en de valse redactionele stukken die toch promotiedoelen nastreven door, het aandeel van de artikels die aanzetten tot consumptie oploopt tot zo'n slordige 80 %. In Europa zullen de cijfers redelijkerwijze in de zelfde grootte-orde liggen.

De overblijvende 20 % wordt ingenomen door probleem nummer één: de jongens! Raadgevingen, debiele psychotests - om daarin te geloven moet je echt wel het IQ van een oester hebben - en de post van lezeressen, om je dood van te lachen ("Beste Julie, ik heb een grote puist op mijn neus, zal ik nu voor altijd mismaakt blijven?"), ook al vinden sommige meisjes er soms ook echte steun. Op het gevaar af een oude troel te spelen: in mijn tijd ging het er toch wel anders aan toe. Ons vertelden ze dat de jongens houden van meisjes met humor. En de fundamentele existentiële vraag was: kunnen we kussen op het eerste afspraakje? Het hoeft geen betoog dat dit soort overwegingen vandaag verwezen wordt naar de zolder, samen met grootmoeders korset.

Ten eerste leren ze je dat de eerste van de klas de keuze heeft tussen het vrijgezellenbestaan en de puistige jongen op de eerste rij. Intelligentie is geen troef als je van straat wil geraken. Vervolgens zijn de trucs om de Romeo te houden bijzonder hot. We weten niet of de lezeressen echt al die raadgeving in de praktijk brengen, maar ze lijken op hun 13de bijna in staat de Kama Sutra te herschrijven! Hebben ze nu echt nood aan dat soort technische fiches, tenzij ze pornosternen willen worden, toch wel een heel opwindend levensproject?

Af en toe - mirakel ! - speelt ook een toekomstige beroepscarrière mee. Warhol wordt er zelfs bijgesleurd: 'op een dag zal iedereen beroemd zijn gedurende een kwartier'. Onderzoekster, docente, ingenieur, schrijfster, advocate... Wat een gek idee! Neen, neen, op het menu staat het parcours van het toekomstig topmodel, de steracademica, of de Kleenex-actrice. Zonder erbij te vermelden dat er slechts weinig dergelijke postjes zijn voor de vele gegadigden.

Ik voel altijd nog een beetje toegeeflijkheid tegenover het blad Witch dat, zoals de naam al doet vermoeden, jonge meisjes leert hoe ze heks moeten worden... Plezant, maar heel minoritair, en daarenboven in het vizier van de katholieke bonden, die een opstoot van satanische sekten vermoeden!

De vrouw van morgen, wordt die een geisha zonder hersenen? Zien we de opkomst van een leger opgetutte juffrouwen? Hulp! Olympe de Gouges, wordt wakker, ze zijn gek geworden!